

Fortalt av Siver Mellem (fra Oppdal), skrevet opp av Einar Haugen og  
lest inn på plate av ham

E ska fortæll' uokk om den gongjinn e nessen mesta lîve for kaffen  
sin skule. De va snðvintern i ott o <sup>(Opd. 13)</sup> tleti. De va en pedlar som lîvd  
tettt attme oss, minn hann nâ i <sup>(Opd. 14)</sup> tinn mēr kaffe. So va de en dag e neytt  
po o staka me no vefann i gara. So sâ so Ali, de æ itt vâst var idag.  
Minn dâ sânt e kva som stō på. Ali, ho vesst de va kaffe o få po Mai-  
fîl (Mayfield), trî o en halv mîl derifrâ. So kasta e me po rygginn po  
en ðk og sett' i vei. E va no kledd berre almindle, e ha po en kort  
sinnkōt, o so ett bern som e nâ ronnt lîve. Da e kom utpo skulsekstun <sup>(Opd. 15)</sup>  
omtrent trî kvart mîl frō oss, sâg ē en kvit vegg ehedd. O so tvîhlt <sup>(Opd. 16)</sup>  
e po at de va snðstorm i annars, o so snudd e om o starta i retninn av  
nem so gott e kunna. Minn so va de so my snð at e rē me fast i snða,  
o e mott av o lē nester. O da va de so stinnt e kunne nessen itt sē <sup>(Opd. 17)</sup>  
honda foran me, o e tō retninn so val e kunna. Men e sânt e kunne itt <sup>(Opd. 18)</sup>  
for ðken sō se berre omnda vernda. So tenkt e de va bêt e gâ me  
sabnen ivokk, for e tenkt at vâ de no sâ besikka at e skule kommo fram  
att, so kom e no fram. O de jōr so my at e strakst kom po et pastor. <sup>(Opd. 19)</sup>  
De va berre en post um o jōrrō, e lēs ha e alðer sett daksens lîve idag. <sup>(Opd. 20)</sup>  
So fîhlt e de fenŕe, e sânt de mottē vare lî-pastore e lber Munkvold-  
trē. So fann e stēbeln. E kunne kommo inn i stēbeln, minn e kunne itt <sup>(Opd. 21)</sup>  
fæðking inni. E fekk gânn ðln ti me, minn de va vâst for ðking. O  
so forðkt e tō gong o fîre hūsa, minn kunne itt fîre <sup>(Opd. 22)</sup> em. O so va de  
so strikt e mott gâ bæklers for o kommo att, e va redd for o luse stē-  
lan. Andær gongjinn tenkt e de va bêt o vente te dem kom o pi o jōr <sup>(Opd. 23)</sup>  
kærŕen, for e tenkt no sekkert dem vilka kommo. Da dem itt kom, tenkt <sup>(Opd. 24)</sup>  
e e mott forðkt en song tē, for e lîka itt o luse ðken, e ha nyse  
kjæitn. Da e kleat ivci' att, va de um de e ha tukka over ei snðgung,  
o sâ fekk e sâ hūsa, dem va itt laggert bort inn en for saks fōt. Da  
e kom inn, spør e um e kunne få nē, te o gâ me me o få inn ðken. Inr <sup>(Opd. 25)</sup>

du vi firre oppi stébein, sa n Hans Li. Hann ha verre út to sonj o skullé  
 jorró kars, men hann vilja itt gå oppi for allt som va oppi der. Dem  
 ha enna fott to nyberre kú om natta. O so spora me om e trúðe e kunné  
 finn oppi stébein. Já, e ha no praktisert sópas, sa e. Men so litt  
 mér þo se sál inre þo me, o so settn ivei. Vi jekk miss av stébein, men  
 so kom vi at en brennistakk som stó oppi gára. Der stó de ei siffel  
 attme. So starta oss þo ný kú o hann stébein o fekk jort karsa.

So lá vi oss i gó ró, o om morgón klokka seks þokka de þo dýra.  
 Sá skullé Ola sá kvem de vā. So va de Nils Lassen, hann ha stópa natten  
 over hos kúra sinom, de va berre trí vegge i fjóse há. Hann dá meisse  
 en blæket, o n lá se þo snáfonn to sonj. Minn kryppra som va laus  
 trampa þo n so n fekk itt ligg i ró, o dá ha n alari vakna mér, for  
 hann va so sornau. Hann vā so stívfrasse hann kunné ittnálk kaffekoppinn  
 om morgón, hāret Li motté hálk koppinn for om. Da vā n om jelo te o ró  
 mokka út kryppra. Hann lúste tretten fjortten hedd den natta, heist  
 dem som va bonnde. Ha itt n vart et óvermennes, ha n alder stott de,  
 o hann tok ská þo heisa so hann vart alari ríkti frisk ijenn.  
 (Opt. alder rekti frisk att)

Koyit